

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de minister voor Immigratie en Asiel,
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
's-Hertogenbosch, van 6 december 2011 in zaak nr. 11/28768 in het geding
tussen:

en

de minister.

Procesverloop

Bij besluit van 5 september 2011 heeft de minister voor Immigratie en Asiel een aanvraag van de vreemdeling om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 6 december 2011 heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de minister een nieuw besluit op de aanvraag neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister (thans: de staatssecretaris van Veiligheid en Justitie) hoger beroep ingesteld. Het hogerberoepschrift is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

Overwegingen

1. De enige grief komt er op neer dat de rechtbank in het licht van hetgeen door de vreemdeling in beroep is aangevoerd ten onrechte tot het oordeel is gekomen dat hij in het bestreden besluit onvoldoende heeft gemotiveerd waarom zich in Afghanistan in het algemeen en de provincie Laghman in het bijzonder niet de situatie voordoet waartegen artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, sub 3, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) bescherming biedt. De minister verwijst hiertoe naar het arrest van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: het EHRM, *Husseini tegen Zweden* van 13 oktober, nr. 10611/09 (www.echr.coe.int/echr en JV 2012/2), dat zijns inziens zijn standpunt ondersteunt dat zich in de provincie Laghman, waaruit de vreemdeling afkomstig is, de hiervoor bedoelde situatie niet voordoet.

1.1. De rechtbank heeft overwogen dat de minister voor zijn standpunt dat zich in Laghman niet de situatie voordoet waartegen artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, sub 3, van de Vw 2000, bescherming biedt, niet heeft kunnen verwijzen naar het arrest van het EHRM. De rechtbank heeft daartoe overwogen dat uit het arrest niet kan worden afgeleid dat het EHRM van oordeel is dat zich in geen enkel gebied in Afghanistan de situatie voordoet als hiervoor bedoeld, en dat de kennelijk andersluidende opvatting van de Afdeling, blijkende uit haar uitspraak van 14 november 2011 in zaak nr. 201002738/1/V2 (www.raadvanstate.nl), berust op onjuiste lezing ervan.

1.2. Uit de jurisprudentie van de Afdeling (onder meer voormelde uitspraak van 14 november 2011 en de uitspraak van 16 februari 2012 in zaak nr. 201113076/1/V2, www.raadvanstate.nl) volgt dat de Afdeling het arrest van 13 oktober 2011 aldus verstaat, dat zich tot dat moment nergens in Afghanistan de situatie voordeed waartegen in artikel 29, eerste lid,

aanhef en onder b, sub 3, van de Vw 2000, bescherming biedt, in welke situatie de terugkeer van iedere vreemdeling zou leiden of zou hebben geleid tot een schending van artikel 3 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden.

1.3. De enkele omstandigheid dat de rechtbank in de aangevallen uitspraak een andere uitleg van het arrest voorstaat dan de Afdeling, leidt – wat daarvan ook zij – niet tot het oordeel dat de door de minister in het besluit van 5 september 2011 neergelegde en ter zitting bij de rechtbank toegelichte, motivering ontoereikend is.

2. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, overweegt de Afdeling als volgt. De stukken waarnaar de vreemdeling in het kader van zijn beroep tegen het besluit van 5 september 2011 ter onderbouwing van zijn stelling over de algemene veiligheidssituatie in Afghanistan heeft verwezen en waarop de minister ter zitting bij de rechtbank is ingegaan, dateren alle van vóór de uitspraak van 14 november 2011. Hieruit volgt reeds dat de minister zich terecht op het standpunt heeft gesteld, dat zich in Afghanistan in het algemeen en in Laghman in het bijzonder op 5 september 2011 niet de situatie voordeed waartegen artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, sub 3, van de Vw 2000, bescherming biedt.

2.1. Voorts overweegt de Afdeling over het beroep van de vreemdeling tegen dat besluit dat, voor zover met het vorenoverwogene niet op de bij de rechtbank voorgedragen beroepsgronden is beslist, aan deze gronden niet wordt toegekomen. Over die gronden is door de rechtbank uitdrukkelijk en zonder voorbehoud een oordeel gegeven, waartegen in hoger beroep niet is opgekomen. Evenmin is sprake van een nauwe verwevenheid tussen het oordeel over die gronden, dan wel onderdelen van het bij de rechtbank bestreden besluit waarop ze betrekking hebben, en hetgeen in hoger beroep aan de orde is gesteld. Deze beroepsgronden vallen diensgevolge buiten het geding.

3. Het beroep is ongegrond.

4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, van 6 december 2011 in zaak nr. 11/28768;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. A.W.M. Bijloos en mr. J.J. van Eck, leden, in tegenwoordigheid van mr. M.E.E. Wolff, ambtenaar van staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

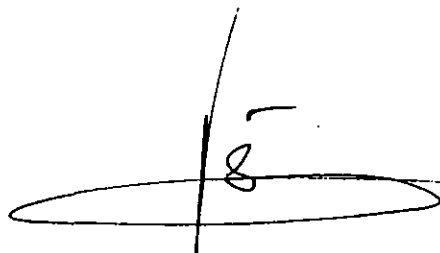
w.g. Wolff
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 30 november 2012

238.

Verzonden: 30 november 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' with a horizontal stroke across the middle, and a small '8' or similar character to the right of the vertical stroke.

mr. H.H.C. Visser